

prima instanță: A. Negru
instanța de apel: V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova

nr. 2ra-198/17

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Igor Moraru

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Liliei Stînca împotriva lui Igor Moraru cu privire la apărarea dreptului de proprietate

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Igor Morar, casată hotărârea primei instanțe în partea revendicării bunurilor și emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 10 august 2015, Lilea Stînca a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Moraru, intervenient accesoriu Olga Morari cu privire la apărarea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a indicat că la 01 august 2014 de către notarul public Galina Ceban a fost eliberat certificat de moștenitor legal pe numele Liliei Stînca, Igor Moraru și Olga Morari, proprietari comuni în devălmășie cu privire la averea testată de Liubovi Morari decedată la 06 decembrie 2013 a câte 1/3 cotă-parte din bunurile succesoriale și anume: a) construcție, casă de locuit individuală cu suprafața de 118,0 m² cu numărul cadastral 010050644101, b) construcție accesorie cu suprafața la sol de 33,5 m² cu numărul cadastral 010050644102, c) construcție accesorie cu suprafața la sol de 34,4 m² cu numărul cadastral 010050644103, situate în mun. Chișinău, str. Drumul Crucii, nr. 86.

Indică că Igor Moraru a acaparat ilegal întregul bun imobil din luna august 2014, îngrădind accesul la imobil.

Susține că conflicte între ei au fost ori de câte ori a încercat să intre în curtea sau casa părintească, care la moment o deține cu drept de proprietate comună în devălmășie.

Mai indică că casa cu numărul cadastral 010050644101, are două intrări separate, partajarea bunului în cote-părți ideale la moment nu este posibilă, dar nici părțile nu o solicită.

Astfel, consideră că ar fi oportun pentru ambele părți să aibă acces doar la una din intrările separate ale casei și anume din cea indicată în planul de proiect al casei compus din: o verandă de 4,35 m², bucătărie de 3,4 m², coridor de 3,3 m², baie 6,2 m², o cameră de 14,5 m², cameră de 13,1 m², în total 44,85 m².

Menționează că Igor Moraru trăiește de cealaltă parte a casei cu altă intrare separată care este de aproximativ 44,4 m² având la dispoziție două camere, două bucătării, baie, coridor.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 366, 367, 309, 374 Cod civil, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încetarea tulburării posesiei din partea lui Igor Moraru asupra bunurilor imobile și mobile din mun. Chișinău, str. Drumul Crucii, nr. 86, revendicarea bunurilor imobile și mobile, din mun. Chișinău str. Drumul Crucii nr. 86 aflate în posesiunea nelegitimă a lui Igor Moraru prin asigurarea accesului ei în partea bunului cu intrare separată menționată în schița de proiect, încasarea sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 04 martie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, a fost obligat Igor Moraru să înceteze tulburarea posesiei reclamantei Liliei Stînca, asupra bunurilor imobile cu numărul cadastral 0100506.441.01, 0100506.441.02, 0100506.441.03 situate în mun. Chișinău str. Drumul Crucii nr. 86, precum și asupra bunurilor mobile aflate în acestea.

Au fost revendicate bunurile imobile din posesia totală dobândită în mod ilicit și unipersonal de pârâtul Igor Moraru cu obligarea acestuia să permită accesul, posesia și folosința reclamantei Liliei Stînca, asupra bunurilor pe care le deține în coproprietate și anume: numărul cadastral 0100506.441.01, 0100506.441.02, 0100506.441.03.

A fost încasat de la Igor Moraru în beneficiul Liliei Stînca suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

A fost încasat de la Igor Moraru în beneficiul bugetului de stat suma de 5986,05 lei cu titlu de taxă de stat. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Igor Moraru, casată parțial hotărârea primei instanțe în partea revendicării bunului imobil cu numărul cadastral 0100506.441.01, 0100506.441.02, 0100506.441.03 situate în mun. Chișinău str. Drumul Crucii 86, din posesia totală, dobândită în mod ilicit și unipersonal de Igor Moraru și emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a pretenției date, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută fără modificări.

La 24 noiembrie 2016, prin intermediul oficiului poștal, Igor Moraru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu remiterea ricinii spre judecare în prima instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia Curții de Apel Chișinău considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Obiectează că instanțele ierarhic inferioare au încălcat norma de drept procedural.

În susținerea celor invocate a explicat că prima instanță eronat a stabilit că Igor Moraru se folosește de întregul bun imobil, situat la adresa str. Drumul Crucii nr. 86, pe această adresă își are domiciliul și Olga Morari cu familia sa, în total locuiesc 12 persoane.

Remarcă că el a locuit în imobilul dat din momentul nașterii împreună cu părinții, apoi cu familia sa.

Afirmă că pe parcursul vieții sale a investit de nenumărate ori surse financiare pentru reparația capitală și cosmetică a tuturor construcțiilor, amenajarea curții, plata serviciilor comunale, plata impozitelor pe imobil etc.

Evidențiază că Lilea Stînca încă din anii 80 nu locuiește la adresa mun. Chișinău, str. Drumul Crucii, 86 și devenind proprietară a 1/3 cotă-parte din imobilul menționat încă din 01 august 2014, nu a efectuat careva plăți și nici nu a solicitat partajarea bunului imobil în cote-părți ideale dar în același timp pretinde la casa de locuit individuală cu suprafața de 118,0 m² cu numărul cadastral 010050644101, ceia ce constituie mai mult de 1/3 din întregul bun imobil.

Relevă că prima instanță incorect a stabilit că dânsul i-a tulburat posesia Liliei Stînca, asupra bunurilor imobile situate în mun. Chișinău, str. Drumul Crucii, 86, precum și asupra bunurilor mobile aflate în acestea, atunci când Lilea Stînca în genere nu dispune de careva bunuri mobile pe această adresă.

Astfel, precizează că participanții la proces nu au formulat pretenții referitoare la stabilirea modului de folosință sau partajarea bunului imobil enunțat, în situația în care nu pot convenit în mod amiabil asupra modalității de folosire a bunului imobil, iar Lilea Stînca insistă să locuiască anume în acea parte a imobilului în care locuiește el și se află bunurile sale personale, care nu dorește să le folosească Lilea Stînca.

În context, menționează că el împreună cu Olga Morari au convenit în mod amiabil asupra modalității de folosire a imobilului și conviețuiesc împreună, iar Lilea Stînca are pretenții doar în privința lui, deoarece se află în relații ostile de mult timp.

Subliniază că nu este de acord cu concluzia primei instanțe precum că lui și Olgăi Morari le-au fost comunicate data și ora ședinței de judecată, însă aceștia nu s-au prezentat în ședința de judecată, or, el i-a comunicat Liliei Stînca despre faptul că atât el cât și Olga Morari vor fi plecați peste hotarele țării.

Menționează că Lilea Stînca a cunoscut despre faptul că ei vor fi plecați, dar nu a comunicat instanței având scopul examinării cauzei în lipsa lor.

Consideră că prin faptul examinării pricinii în lipsa lui și a Olgăi Morari au fost lipsiți de posibilitatea de a pune în discuție unele circumstanțe importante pentru soluționare justă a pricinii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 13 octombrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 129). Informații cu privire la data recepționării de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Moraru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

De altfel, nici invocarea recurentului precum că prima instanță prin faptul examinării pricinii în lipsa lui, l-a lipsit de posibilitatea de a pune în discuție unele circumstanțe importante pentru soluționarea justă a pricinii nu se încadrează în prevederile prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, Igor Moraru, înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată nu a informat, prin prisma art. 206 alin. (3) CPC, instanța de judecată cu privire la motivul neprezentării lui în ședința de judecată și nici nu a depus o cerere cu

privire la amânarea examinării cauzei, invocând în mod declarativ că a rugat-o pe Lilea Stîncă să informeze instanța despre aflarea lui peste hotarele țării.

Față de cele ce preced, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă și jurisprudența CtEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Igor Moraru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Igor Moraru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Igor Moraru se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță